

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.647 van 3 september 1998
in de zaak A. 75.193/VII-15.735.**

In zake : Gilbert DEJONCKHEERE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. OCKIER,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Pieter Breughelstraat 14

tegen :

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het
Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te HEVERLEE-LEUVEN,
Ijzerenmolenstraat 105

DE wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Gilbert DEJONCKHEERE op 4 augustus 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing gedateerd 03.06.1997 vanwege de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, kortweg "OVAM", met zetel te 2800 Mechelen, Kan. De Deckerstraat 22-26, waarbij het bezwaar van verzoeker dd. 12.12.1996 tegen de aanmaning dd. 04.12.1996 vanwege OVAM, om een beschrijvend bodemonderzoek te laten plaatsvinden, afgewezen werd";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 december 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 december 1997;

Gelet op de brief dd. 17 december 1997 waarbij de zaak sine die werd uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 7 mei 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. ROTSAERT die, loco Advocaat L. OCKIER verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat H. DERDE die, loco Advocaat P. LUYPAERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert :

"Verzoeker heeft een koper voor het betrokken perceel in de persoon van Willy DEJONCKHEERE, wonende te Roeselare, Meensesteenweg 320 H.

Bedoelde koper is familie van verzoeker en zou er een nieuwe vestiging willen uitbaten, waardoor het familiepatrimonium zou behouden blijven.

Verzoeker ziet door de houding van OVAM zijn eigendom nochtans geblokkeerd en hij kan, noch wenst de kosten te dragen die OVAM hem manifest ten onrechte wil opleggen.

Verzoeker vreest door de beslissing van OVAM werkelijk een financiële catastrofe te ondergaan, omdat de kosten voor bodemsanering onoverzienbaar zijn.

Een schorsing van de bestreden beslissing zou meteen de overdracht als onschuldige bezitter kunnen doen doorgaan en verzoeker aldus voor een financiële catastrofe behoeden.

Bovendien zal de schorsing OVAM ertoe aanzetten om de nodige maatregelen te nemen jegens de NV CASTROL, hetzij ambtshalve, zodat ter plaatse een verdere verontreiniging kan voorkomen worden door de personen die ervoor aansprakelijk zijn.

Dat op te merken valt dat in het oriënterend bodemonderzoek men de impact van een nabijgelegen tankstation 'Aral' op heden niet voldoende kan inschatten en dat vaststellingen in die zin zich opdringen.

Dat verzoeker nochtans niet over de middelen beschikt om die onderzoeken te laten uitvoeren en dat het ook niet aan hem is om die uit te voeren, vermits het risico door de NV CASTROL in het leven geroepen werd";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota onder meer antwoordt dat het aangevoerde nadeel enerzijds louter financieel is, want erin bestaat dat voor het beschrijvend bodemonderzoek een vergoeding zal moeten worden betaald aan een deskundige, en anderzijds hypothetisch, omdat het mogelijk is dat het beschrijvend bodemonderzoek doet besluiten dat er niet dient gesaneerd te worden;

2.2. Overwegende dat de bestreden beslissing de verzoeker er niet toe verplicht een bodemsanering uit te

voeren, doch deze enkel oplegt een beschrijvend bodemonderzoek te laten uitvoeren; dat de verzoeker met zijn betoog niet aantoonst dat de kosten die met dat onderzoek gepaard zullen gaan, dermate hoog zijn dat ze meer dan een niet moeilijk te herstellen financieel nadeel uitmaken; dat de verzoekende partij evenmin aantoonst dat het bestreden besluit de overdracht van zijn eigendom onmogelijk maakt, nu artikel 39, § 3, van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering de mogelijkheid tot eigendomsoverdracht openlaat, mits het stellen van een financiële zekerheid; dat de verzoeker overigens ook geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat de beweemde "blokkering" van zijn eigendom een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt;

3. Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op drie september 1900 achtennegentig,
door :

De H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

R. STEVENS.